

1917 Tento rok byl třetím rokem I. světové války

Zima v tomto roce až do poloviny ledna byla velmi mírná. Potom však nastalo několikátýdenní období velkých mrazů. Napadlo i velké množství sněhu. Z tohoto důvodu zemědělci seli obilí až do poloviny května. Pak přišlo veliké sucho, nebylo čím krmit dobytek a na podzim byla jenom třetinová úroda obilí oproti jiným létům.

Na podzim tohoto roku otevřel v Cehnicích u Havírný a na polích Mezi cestami, směrem k Čejeticům, pan Hons, místní rodák, 3 šachty pro dolování uhlí. Uhlí - lignit bylo však mladé, nekvalitní a na povrchu se rozpadalo. Byly vytěženy asi 4 vagony a pak byla těžba zastavena.

V měsíci únoru a březnu se dostavila do vsi rekvišční skupina, stanovená Okrasním hejtmanstvím, a zabavila pro vojenské účely téměř všechno obilí nacházející se ve vsi. Bylo ponecháno jenom minimum na setí a pro nuznou obživu. Těžce pracujícím bylo ponecháno 36 dkg na den a ostatním jen 27 dkg na den. Těžce zkoušeni byli i kuřáci. Do tabáku se přidávalo 1/5 březového listí, nebo také sušený jetel či strusy ze sena. V tomto roce též museli všichni zemědělci odevzdávat vojenskému fondu z poraženého prasete 6-10 kg sádla, od jedné dojnice pak 6 kg másla. Hostince musely být denně o 22 hodině uzavřeny a hostinští směli jednomu občanovi podat pouze 1 litr piva denně.

Po Říjnové revoluci v Rusku bylo podepsáno mírové příměří mezi Rakousko-Uherskem a Ruskem. Řada cehnických vojáků přeběhla frontu a dala se do zajetí a následně do československých legií. Tyto legie obrovskou měrou přispěly ke vzniku Československa.

1918 27. května a 3. června se dostavily veliké mrazy, které zničily nejen bramborovou nať, ale i 50% kvetoucího obilí. Po této pohromě následovalo veliké sucho, nenarostlo krmení a dobytek strádal hlady. Vlivem této skutečnosti bylo velmi málo mléka a tím i mléčných výrobků. A pokud se na trhu vůbec objevily, jejich cena stoupla do horentních výšin. Po jarním a letním suchu se naopak dostavily silné deště, které měly za následek hnilobu brambor a mnoho potíží se sklizní už tak

postižených obilovin. Navíc k těmto pohromám přírodním se přidružil veliký nedostatek mužských pracovních sil / mnoho mužů muselo narukovat do války/, čehož následkem bylo špatné obdělávání polí a slabá úroda.

Dle nového nařízení c. k. místodržitelství si zemědělci mohli ponechat ze sklizně pouze 9 kg obilí na měsíc a osobu, zbytek museli odvést do válečného fondu. Hospodářům, kteří chovali například 15-20 kusů hovězího dobytka, ponechal Vojenský válečný rekviziční fond pouze 10 kusů, ostatní jim zabavil bez náhrady a odvedl.

Zprávu o vzniku Československé republiky přinesl do Cehnic její starosta pan Tomáš Hons. Rychle se roznesla, lidé se slavnostně oblékli, seběhli se na návsi a společně s cehnickými muzikanty oslavovali. Četnictvo, které nebylo informováno, zpočátku srocení lidu rozhánělo. Později se ale všichni připojili k oslavujícím.

Doslovné znění zápisu v cehnické kronice: Památný den tento, den znovuzbudování naší státnosti a naší Československé republiky, oslavován byl po celé naší české zemi, od těch nejmenších dědin až po zlatokrásnou matičku Prahu.

Na tento den, 28. říjen 1918, zastaveny byly všechny práce a lid, svátečně ustrojen, scházel se všude ve středu vesnic a měst. Ani naše vesnice, Cehnice, nezůstala pozadu.

O čtvrté hodině odpolední sešel se veliký průvod občanstva na silnici u dvorce/ tvrze/, kde čekala již hudba, která zahrála naší českou hymnu Kde domov můj a po svolání hlučného Nazdar a slávy našim slavným předákům, kteří meškali ještě za hranicemi, profesoru Masarykovi a dr. Benešovi, hnul se průvod, sestávající v předu ze školních dětí, okrášlených praporci bíločervenými. Za nimi pak postupovala hudba, hasičský sbor a dále pak obrovské davy lidu a nakonec koňská banderie.

Průvod ten ubíral se pod rybníček na návsi, kde mezi stromovým postavena byla tribuna, s naším krásným znakem to lvem, ne které promluvili k zástupům řečníci pan řídící J.

Vachuška, přednosta stanice ve Štekni Platzer a nakonec pan rada Klosterman, staříčkový náš spisovatel.

Při končení řeči zapálen byl rakouský prapor s orlem na důkaz toho, že nevládne nad námi žádný vladař z Habsburgů, že jsme již samostatní.

Po skončení řeči zahrála hudba znovu národní hymnu a průvod ubíral se po vsi za zpěvu národních českých písní. Po obejití návsi zastavil se průvod před hostincem p. Josefa Staňka/ U Vítů/, kde na rozloučenou několik slov promluvil přednosta stanice ve Štekni pan Platzer. Nakonec provoláno bylo Nazdar Československému státu a průvod se rozešel.